

Отъ какъ е прѣведено священо-то писаиѣ на Българскый языкъ, отъ врѣмя-то на КырILLA и Методія до сега почти едно цѣло тысящелѣтiе. За толкова врѣмя единъ языкъ, кой-то си говори отъ народъ толкова многочисленъ, какво-то что е Българскый, и разсѣянъ на толково пространство, безъ никакво усрѣдоточенiе не може да ся не измѣни. Всякой языкъ ся измѣнява спорядъ както ся развива или испадѣ народъ-ть, кой-то го говори. Това е общъ законъ за всички-ты языци, та и Българскый языкъ не е излѣзлъ извънъ него, а и той ся е измѣнилъ. Обаче при всичко-то си измѣненiе пакъ не ся е отдалечилъ отъ прѣвообраза си толкова, колко-то сегашный Гръцкый е отдалеченъ отъ старый Еллинскый. И откакъ е прѣобразанъ црковный языкъ спорядъ Русско-то нарѣчiе, просты-ты бескнижны Българкы го разумѣватъ по-добрѣ отъ както Гръкыны-ты разбиратъ Еллинскый языкъ, на кой-то е написано священо-то писаиѣ, ако и да е той языкъ много по-простъ отъ старый Еллинскый. Сегашный Българскый языкъ е изгубилъ отъ старый, сир. отъ языка на стары-ты ржкописы само три падежи отъ склоненiя-та на имена-та неопрѣдѣлено склоненiе и иѣкон причастiя и и дѣепричастiя-та въ спряженiя-та на глаголы-ты. А въ увардены-ты падежи склоненiя-та сѣ